SPORT școlar

ÎNVĂȚĂTORII POT FI ȘI PROFESORI DE SPORT!

O întrebare rostită recent **la toate** plenarele anuale ale consiliilor județene pentru educație fizică și sport: **care este statutul celor ce îndrumă — și prin exercițiu fizic organizat — pașii elevilor din „clasele mici"? Evident este cazul învățătorilor.**

Beneficiind, ca orice cadru didactic, de un instrumentar metodic adecvat — o programă școlară cu cicluri de lecții, învățătorii au totodată la dispoziție un „ABC" pentru CLASELE I—IV; practic, un îndrumar privind în exclusivitate mijloacele și metodele de predare a educației fizice cu cei mici. Iar periodic ei sînt prezenți la cursuri de perfecționare inițiate și organizate de liceele pedagogice și inspectoratele școlare, în colaborare cu consiliile județene pentru educație fizică și sport.

Rezultă de aici că **învățătorilor li s-a creat un cadru corespunzător de pregătire menit să asigure copiilor predarea educației fizice în cele mai bune condiții.** Cum se materializează acest cadru? Iată tema paginii de față...

Pentru acasă veți repeta:

TABLA ÎNMULȚIRII CU DOI ȘI RĂSTURNAREA ÎNAINTE-ÎNAPOI

Am văzut școli bucureștene înconjurate cu zeci de panouri de baschet (în Drumul Taberei), școli cu săli și stadioane moderne de atletism (în Berceni), școli cu estrade pentru gimnastică (în cartierul Titan), cu frumoase terenuri de fotbal, badminton, volei sau handbal — și credeam că **am văzut tot! Dar am trecut pe strada Lainici și am zărit în curtea Școlii generale nr. 175 două porți de rugby! Buturile erau albe, se profilau uriașe pe cerul limpede al primăverii, iar la picioarele lor își disputau balonul oval două formații de pitici, echipate și încleștate de parcă, cel puțin, jucau în Cupa F.I.R.A.!**

Strada de care vorbeam ieșea în dreptul atelierelor „Griviția Roșie", buturile ridicate în curtea Școlii generale nr. 175 își aveau, deci, explicație: **între Bulevardul Filantropia și Calea Griviței rugby-ul bucureștean a fost întotdeauna la el acasă! Se justifica, așadar, pasiunea și îndemînarea puștilor în mînuirea balonului.** Rămînea de explicat lucru cel mai important: **dragostea, deprinderea elevilor de a face sport așa, în general. Fiindcă, iată, pe terenurile școlii evoluau și alte numeroase formații, în reprize de 5 sau 4 minute, cît durează o recreație „bine organizată". Răspunsul aveam să-l aflăm ceva mai tîrziu, asistînd la orele de educație fizică și sport rezervate claselor I—IV.**

La prima vedere, ora de sport părea a fi o joacă. La ea participa toată lumea, inclusiv tovarășele învățătoare care, prin comenzi rapide, derutante, imprimau întrecerilor un tempou alert, spre satisfacția, spre veselia micilor competitori. Participa, cu programe anume alcătuite pentru elevii claselor I—IV și conducerea școlii.

Totuși, nu era vorba de ceva deosebit în desfășurarea propriuzisă a orelor de educație fizică. Și în alte școli din țară și din Capitală orele de sport sînt variate, atrăgătoare, bogate în conținut. Reținea însă atenția felul insistent cum era urmărită PERSPECTIVA: deprinderea gradată cu efortul, cu disciplina, cu autodepășirea. Învățătoarele — mai puțin obișnuite la început cu fluierul, cu alergările cronometrate — aduceau pe terenurile de sport experiența, îndelung verificată, de la orele de citire, de aritmetică. Anume că: REPETIȚIA E MAMA ÎNVĂȚĂTURII! În concepția tovarășelor învățătoare **Florica Scarlat, Doina Craiciu, Aurora Lupu ș.a.** cele două ore de educație fizică, cuprinse în orarul frumos afișat deasupra tablei, erau minimale. În consecință, la sfîrșitul lecțiilor, anunțau: **„Așadar, copii, pentru acasă veți repeta tabla înmulțirii cu 2 și răsturnarea înainte-înapoi".**

Pentru a cîștiga timp, tabla înmulțirii se repeta în drum spre casă, la citire se insista cam trei sferturi de oră, venea învățarea poeziei care lua și ea o vreme, iar la urmă de tot se trecea la repetarea materiei pentru ora de sport. Sigur, pentru a fi mai „bine însușită", lecția se relua puțin și dimineața. Chiar și duminica, completată cu exerciții și jocuri mai de mult învățate, fiindcă — deh — **nu știi din ce te ascultă!**

Au crescut, în felul acesta, mediile la carte (cu 15 la sută), au crescut **notele la purtare** (10 aproape pe toată linia), au crescut — la propriu și la figurat — **fetele și băieții de la Școala generală nr. 175!**

Vasile TOFAN

Către prinz, cînd soarele strălucește puternic, lecția de educație fizică se face în aer liber, ca la Școala generală nr. 126 din Capitală

URMAȚI-I EXEMPLUL!

Gorjul are — printre sutele sale de învățători — un dascăl de excepție. Se numește **Ion Pârpăneață** și este încadrat la Școala generală nr. 4 din municipiul Tg. Jiu.

L-am cunoscut cu mai bine de un deceniu în urmă. L-am admirat pentru felul cum știe să-i învețe pe copii tehnica slovelor și a cifrelor, dar și pentru arta de a-i face să trăiască bucuria mișcării în aer liber, altfel decît colegii lui de breaslă. Adică împărțind clasele pe „ateliere" de atletism, gimnastică și jocuri, rotind aceste ateliere **„Fiecare copil din clasele I—IV trebuie să știe să alerge, să sară, să arunce, să facă un exercițiu, să cunoască un joc sportiv!".**

Așa gîndește învățătorul **Ion Pârpăneață** de cînd și-a început activitatea sa de dascăl, de modelator de copii, așa muncește și acum, neobosit, alături de profesorii de educație fizică din școală, **Iulian Cocheci** și **Constantin Popescu** cu care colaborează întotdeauna. O colaborare care vrea să însemne **copii prezenți la toate concursurile organizate în cadrul „Daciadei" pe clase, pe școală, pe municipiu; colaborare care vizează totodată depistarea unor elevi cu aptitudini și îndrumarea lor către clubul sportiv școlar.**

Foarte bine, Ion Pârpăneață! Cine îi urmează exemplul? **(t. st.)**

VĂ PLACE LECȚIA DE EDUCAȚIE FIZICĂ, COPII?

Interviu-test cu elevii claselor I—IV din cîteva școli generale ● **Vă place lecția de educație fizică, copii?** ● Daaa!... ● **De ce?** ● Fiindcă poți să alergi cît vrei (Mioara Bucur, Școala generală 64 București); fiindcă poți să sări fără să te certe nimeni (Alina Rădulescu, Școala generală 4 Brăila); fiindcă îți dă numai note de 10... ● **Nu întotdeauna** ● .Nu... Mie mi-a dat nota 7 (Maria Gheorghe, Școala generală din Vutcani-Vaslui) ● **Adevărat?** ● Da. Am sărit peste trei ● **Cînd sări peste trei e foarte bine** ● E foarte rău! ● **Stai: La ce ai sărit peste trei?** ● La aritmetică. Am uitat, la un exercițiu, să-l scad pe trei din șapte ● **Deci, nu la sport ai luat notă mică?** ● Ba la sport. Adică, în timpul orei de sport, cînd facem aritmetică ● Noi la ora de sport nu facem aritmetică (Iuliana Costescu, Școala generală Pușcași-Paza, Vaslui) ● **Bravo, Iuliana! Afară e primăvară, în curtea școlii soarele strălucește puternic...** ● Noi, cei din a IV-a B facem istorie. Noi nu facem istorie în ora de sport (Mioara Costin, Școala generală Repedea — Maramureș) ● **Normal!** ● Noi facem modele ● **Modelism, vrei să spui. Sporturile tehnico-aplicative sînt foarte frumoase, cultivă priceperea, răbdarea...** ● Facem modele pe batistuțe, pe șorțulețe — lucru manual...

Din motive lesne de înțeles am oprit interviul-test aici. Urmau toate materiile din programa școlii, numai lecțiile de educație fizică, nu. Păcat. Mare păcat!...

ACȚIUNI METODICE DE ÎNDRUMARE CU PESTE 1000 DE CURSANȚI

Un fapt demn de consemnat, o inițiativă lăudabilă. Aparține Inspectoratului școlar al Capitalei, prin inspectorii metodiști de specialitate **Silvia Ionescu** și **Eugen Scarlat**, precum și celor din sectoare. Din dorința de a veni în sprijinul perfecționării muncii învățătorilor au fost organizate, în acest trimestru de școală, două reușite acțiuni metodice de îndrumare.

Prima, pentru învățătorii din sectorul 4. Mai bine de 500 dintre ei au avut prilejul să cunoască sau să-și reîmprospăteze noțiuni de bază legate de cerințele predării educației fizice la clasele I—IV. N-au lipsit elemente din atletism (disciplină larg accesibilă elevilor) vizînd tehnica alergării, aruncărilor și săriturilor. S-a avut, de asemenea, în vedere prezentarea unor elemente din gimnastică, activitate cotidiană în școală, dimineața, cu „reprize" de înviorare și în pauza mare, prin exerciții de ansamblu.

Cea de a doua acțiune metodică a avut loc în sectorul 2, acolo unde alți peste 500 de învățători s-au aflat printre participanți. Tematica, aproximativ aceeași ca și cea prezentată învățătorilor din sectorul 4.

Inițiative

Lecții-model de educație fizică au completat cele două acțiuni metodice, care au fost primite cu multă receptivitate. Toți, cum ne-am putut da seama au fost interesați să valorifice cît mai mult experiența unor cadre de specialitate, a unor profesori care, deși au trecut de pragul... pensionării, iată răspund cu mult entuziasm la chemările colegilor mai tineri, ale învățătorilor, împărtășesc din cunoștințele lor. Este cazul **Aurelici Stoicescu** și al lui **Victor Tibacu**, nelipsiți nu numai de la acțiunile metodice semnalate aici, ci prezenți la multe altele inițiate de învățători, în diferite sectoare, avînd ca obiectiv atragerea copiilor din clasele I—IV în întrecerile „Daciadei". De bună seamă că este foarte bine că Inspectoratul școlar al Capitalei nu renunță la serviciile (benevole) ale unor dascăli de sport cu recunoscute merite ieri, dornici astăzi să activeze în continuare, gata să se afle alături de școală, să o sprijine cu același spirit de dăruire, cum au făcut-o o viață întreagă, să contribuie la formarea și creșterea viitoarelor generații.

Este foarte bine, de asemenea, că inițiativa lansării acestor acțiuni metodice de îndrumare a învățătorilor va cuprinde toate sectoarele Capitalei. Un lucru bun care se va proiecta în munca celor ce modelează copiii și în planul educației fizice, asigurîndu-le deprinderi motrice, o dezvoltare armonioasă. Pe cînd inițiative similare și în celelalte municipii?

Tiberiu STAMA

TORENTE ACROBATICE, LA CLASELE MICI ...

Ce face un cadru didactic după ce își ține orele prevăzute în programa de învățămînt? Depinde, se poate răspunde. Dacă mai are în ziua aceea de pregătit lecțiile viitoare, le pregătește. Dacă este diriginte și are de rezolvat ceva probleme legate de aceasta, le rezolvă. Și cînd termină tot ce avea de făcut se duce acasă, firește. **Ionel Petre**, de la Școala generală nr. 1 din Vatra Dornei, nu mai știe de cînd n-a mai plecat acasă imediat după ce și-a terminat obligațiile ce țin de datoria sa de profesor de educație fizică. Cînd nu are ore sau alte treburi încredințate de școală se duce în sălița de sport, unde îl așteaptă fetițele din grupele de gimnastică pe care le pregătește, pe unele dimineața, pe altele după-amiază, pînă seara tîrziu. La inițiativa sa, cu sprijinul conducerii școlii (directoare, prof. **Ileana Popa**), al comitetului de părinți, al Inspectoratului județean de învățămînt și al unor întreprinderi dornene, a fost construită o sălită numai bună pentru gimnastică, dotată cu cele necesare.

Îl cunoscusem pe Ionel Petre cu cîțiva ani în urmă. Știam de preocupările lui și, cu prilejul unui reportaj la Vatra Dornei, am vrut să vedem dacă este la fel de entuziast. L-am găsit în „laboratorul" său, ajutat de eleva **Ramona Tcaci**, dintr-a opta, pe care o formează ca... antrenoare, aranjînd echipamentul pentru lucrul din ziua aceea. Era un ger cumplit și în sălită nu era cu mult mai cald ca afară. Nu am apucat să schimbăm cîteva vorbe și cîteva fetițe au și intrat să-și ia sacoșele cu costumele de antrenament. S-a făcut o excepție: le-au primit pe cele de concurs, să fie mai frumoase în poză. Cum? am întrebat, antrenament pe frigul ăsta? „Ne încălzim noi" — s-au repezit fetițele cu răspunsul. Și, spre mirarea noastră, peste cîteva minute începeau „încălzirea". Dar ce încălzire? La cei șase anișori ai lor (numai **Nadia Zlăgnean** are șapte...) **Oana Petre, Oana Oșlobanu, Lăcrămioara Zancu, Sonia Onaca** și **Raluca Luchian** au țîșnit în torente de salturi acrobatice, de-a dreptul uluitoare pentru un reporter care nu are ca specialitate gimnastica.

— Sport de ...plăcere sau vizați, cumva, performanța, tovarășe Petre?

— Și una și alta. Din cele 30 de fetițe — 24 din clasele I—II și 6 între 8 și 12 ani — sper să dau și performanței ceva. **Au fost la noi soții Marina și Mircea Bibire cu fetele lor de la Bacău. Am învățat multe de la ei și lor le voi încredința pe cele mai talentate dintre elevele mele. Care nu vor... trece pragul vor rămîne cu ce au făcut. Vor continua să evolueze la nivelul respectiv, cu beneficiul calităților cîștigate prin practicarea gimnasticii.**

— Participați și la concursuri?

— **Cu echipa „mare" am luat locul 6 la campionatele de gimnastică ale școlilor generale din anul 1982, la finala de la Cîmpia Turzii. Ne vom prezenta cu echipa „mică" la finala ansamblurilor de gimnastică ale pionierelor; iar cu cea „mare" vom concura la faza județeană a campionatelor republicane, la zona Bacău. Ne bucură și faptul că gimnastele noastre sînt invitate să facă demonstrații pe stadion, la Casa de cultură și în comunele județului Suceava, împreună cu Ansamblul folcloric din Vatra Dornei. Echipa de dans modern a fost invitată să participe la Festivalul național „Cîntarea României". Sperăm într-o comportare bună și pentru asta ne pregătim zi de zi, inclusiv duminica...**

Ionel Petre, de la Școala generală nr. 1 din Vatra Dornei, face gimnastică din pasiune, fără să pretindă nimic pentru aceasta și uitînd, nu o dată, să se ducă la masa de prînz. Și nu e ușor deloc să lucrezi cu copiii, într-un asemenea sport.

Cum ușa sălitei sale este mereu deschisă, ne-ar fi plăcut să vedem învățători de la alte școli venind să învețe de la Petre și făcînd apoi ce face el...

Mircea COSTEA

Văzîndu-l lucrînd, nici n-ai zice că în sală e aproape la fel de frig ca afară... Foto: Vasile BAGEAC

Problema dezbătută prezintă în multe cazuri rezolvări fericite. Vrem să credem că exemplele oferite de învățătorul din Tg. Jiu precum și de alții nu pot fi izolate. Considerăm că acolo unde învățătorii sînt sprijiniți de profesorii de specialitate, de conducerile de școli, rezultatele sînt cele dorite și așteptate. Evidențiind reușitele, subliniind și unele neîmpliniri, rămînem la ideea că **nu în toate cazurile primii modelatori ai elevilor, ai celor din clasele mici, își respectă statutul. Dimpotrivă, mai întîlnim situații în care cu prea multă ușurință (și nemotivat!) se trece peste lecția de educație fizică, înlocuind-o cu alte materii, spre insatisfacția copiilor, în detrimentul sănătății lor.** Iată de ce în înțelegerea rostului exercițiilor fizice cu elevii din clasele I—IV n-ar trebui să opereze numai dispozițiunile oficiale, transmise de Ministerul Educației și Învățămîntului, prin inspectoratele școlare, ci în primul rînd convingerea fermă a învățătorilor că lecția de educație fizică se înscrie nemijlocit în sprijinul activității lor, al formării multilaterale a copiilor pentru muncă și viață...